

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/207/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3825201363
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:3825201363.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Miriam Štillovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. A., nar. XX.XX.XXXX, B. A., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, deti rodičov, matky: A. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom XX. B. XX/X, XXX XX C., zastúpená zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Michaela Šteiningerovej, s.r.o., so sídlom Záhradnícka 726/24, 971 01 Prievidza, IČO: 56 478 062, otca: D. A. E. A., nar. XX.XX.XXXX, t.č. trvale pobytom F. G. H. XXXX/XX, XXX XX I. J., zastúpený zástupcom: Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., so sídlom Kadnárova 83, 831 06 Bratislava, IČO: 47 232 765, v konaní o zvýšenie výživného, o odvolaní otca maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 15P/35/2025-198 zo dňa 30. júna 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa výroku I. zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého A., nar. XX.XX.XXXX (pozn. krajského súdu: správne malo byť uvedené 28.06.2008), naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 6P/5/2022 zo dňa 18.01.2023 zo sumy 250,- Eur na sumu 400,- Eur, na maloletého B., nar. XX.XX.XXXX, naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 6P/5/2022 zo dňa 18.01.2023 zo sumy 200,- EUR na sumu 350,- Eur mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí, a to počnúc od 01.03.2025.

Výrokom II. nedoplatok z titulu zvýšenia výživného za dobu od 01.03.2025 do 30.06.2025 u maloletého A. vo výške 600,- Eur a u maloletého B. vo výške 600,- Eur povolil otcovi dieťaťa zaplatiť v mesačných splátkach u každého dieťaťa po 100,- Eur s tým, že prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok v prípade vynechania jednej splátky.

Výrokom III. zmenil rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 6P/5/2022 zo dňa 18.01.2023 vo výrokovej časti IV. rozsudku.

Podľa výroku IV. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na návrh matky maloletých detí, jeho odôvodnenie, vyjadrenie otca maloletých detí, kolízneho opatrovníka, Informatívne stretnutie rodičov dňa 28.04.2025 a po vykonanom dokazovaní za aplikácie ust. § 62 ods. 2, 4, 5, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozsudku.

3. Okresný súd mal za zistené, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 6P/5/2022-302 zo dňa 18.01.2023 bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené, schválená dohoda rodičov, podľa ktorej maloleté deti zostali v osobnej starostlivosti u matky a otec sa zaviazal platiť na ich výživu sumami na A. XXX,- Eur a na B. 200,- Eur mesačne. Zároveň bol upravený styk otca s maloletými deťmi a rodičia sa podrobili odbornému sociálnemu poradenstvu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.01.2023.

4. V čase posledného súdom určeného výživného otec dosahoval príjem 2.100,- Eur, náklady na bývanie mal v splácaní hypotéky 300,- Eur, nájomné s vodou 200,- Eur, spotrebný úver 50,- Eur, plyn, TV Orange internet, celkovo jeho náklady boli 700,- až 800,- Eur. V tejto dobe otec maloletých detí žil v byte v K., ktorý v čase rozhodovania okresného súdu odpredal a po vyplatení úveru mu zostala časť kúpnej ceny cca 29.000,- Eur na účte. V čase posledného súdneho rozhodnutia matka sa starala o maloleté deti, dosahovala príjem 690,- Eur, poberala rodinné prídavky na deti 120,- Eur, platila nájom za byt 430,- Eur, mobilnému operátorovi 26,- Eur. Maloletý B. bol žiakom 9. ročníka ZŠ, nechodil na obedy, venoval sa parkúre, náklady hradil otec, zdravotný stav bol dobrý a v ostatnom mal len bežné náklady. B. navštevoval 2. ročník základnej školy, výdavky na školu boli 35,- Eur mesačne, venoval sa hokeju, výdavky hradil otec. Zdravotný stav maloletého bol dobrý.

5. Okresný súd mal za to, že nastala kvalifikovaná zmena pomerov ako na strane rodičov, tak aj na strane maloletých detí, ktorá odôvodňovala zvýšenie výživného. Súd prvej inštancie poukázal na vzrastajúce potreby maloletých chlapcov, ktorí podľa preukázaného tvrdenia matky spotrebujú najviac výdavkov na stravu, ošatenie, obuv, pretože rýchlo rastú, veľa zjedia a ničia oblečenie, ktoré musí matka neustále dopĺňať. Z výpisov z účtov matky vyplynuli početné platby v potravinách. Matka uvádzala náklady na stravu u staršieho syna A. 200,- Eur a u B. v sume 170,- Eur. Ak aj otec maloletých detí výdavky na ich stravu namietal s poukazom, že on na stravu minie 500,- Eur, okresný súd tieto výdavky na stravu maloletých detí považoval za odôvodnené, ak je všeobecne známy rast cien za potraviny, čoho si musí byť vedomý aj otec maloletých detí. Bolo zistené, že otec sa s maloletým A. vôbec nestretáva. Všetky výdavky na stravu, ošatenie, obuv, drogériu, strihanie, zdravotnú starostlivosť, prepravu do školy hradí u A. výlučne matka. Občasné vreckové, ktoré pošle otec maloletému A., občasné obdarovanie pri príležitosti sviatku alebo Vianoc nemôže pokryť bežné pravidelné výdavky na dieťa vo veku takmer XX rokov. Ak otec namietal výdavky na drogériu, ktoré majú podľa neho tvoriť len sprchový gél a zubná pasta, tak okresný súd uviedol, že tieto sú tvorené aj inými výdavkami, ako je kozmetika, osobná hygiena, udržiavanie čistoty v domácnosti a podobne. Uvedené platilo aj pri maloletom B..

Z výpisov z účtu, ako aj z vyjadrení matky bolo preukázané, že maloletým sa kupuje oblečenie, obuv, výdavky na dobíjanie karty na autobus predstavujú u každého cca 10,- Eur a medzi nepravidelné výdavky u A. sú okuliare, ktoré čiastočne nahradila zdravotná poisťovňa. U maloletého B. došlo k zvýšeniu nákladov na futbal mesačne 20,- Eur, za družinu 13,- Eur, strava v družine 10,- Eur, náklady na pohonné hmoty pri preprave v rámci rybárskeho krúžku, futbalu z miesta bydliska do C., resp. do L.. Matka s maloletými deťmi žije v prenajatom byte. Ustálené mesačné náklady u maloletého A. predstavovali 541,- Eur, u maloletého B. najmenej 473,- Eur. Matka si plní vyživovaciu povinnosť voči deťom v podstatnej miere aj výkonom osobnej starostlivosti o deti a domácnosť, v ktorej s deťmi žije, ide predovšetkým o každodennú prípravu stravy, doprovod detí na lekárske ošetrenie, sprevádzanie detí na krúžky a športové aktivity a podobne.

6. Okresný súd konštatoval zmenu pomerov aj na strane otca maloletých detí, ktorá spočívala predovšetkým vo výraznom zvýšení príjmu, keď oproti poslednej úprave výživného mal príjem 2.100,- Eur a aktuálne jeho priemerný mesačný zárobok je 3.124,74 Eur, resp. priemerný čistý príjem za máj 2024 až apríl 2025 dosahoval 3.293,- Eur, t.j., išlo o zvýšenie takmer o 1.200,- Eur. Ak otec maloletých detí uvádzal náklady na stravu 500,- Eur mesačne, tak tento výdavok len na jeho osobu nepreukázal. Za odôvodnený výdavok okresný súd považoval náklady na bývanie v L. 200,- Eur, avšak na druhej strane aktuálne zanikli výdavky na bývanie v byte v K., ktoré platil vo výške 110,- Eur, elektrina 20,- Eur, hypotekárny úver 248,13 Eur. Aktuálne išlo o výdavky na bývanie znížené o takmer 180,- Eur. Splátka úveru v sume 462,- Eur, ako mesačná splátka za zakúpenie osobného motorového vozidla v celkovej sume 28 830,- Eur, podľa okresného súdu nepredstavovala nevyhnutný výdavok, ktorý nemôže mať prednosť pred plnením vyživovacej povinnosti. Suma splátky úveru za auto prevyšuje sumu doteraz plateného výživného, čo svedčí podľa okresného súdu o celkových možnostiach a schopnostiach otca. Ak otec v prípade potreby zabezpečiť si auto na dopravu túto riešil kúpou nového motorového vozidla, kde mesačne spláca sumu 462,- Eur, pričom matka rovnakú situáciu riešila kúpou ojazdeného vozidla za sumu 800,- Eur, už táto okolnosť predstavovala dôvodnú námietku matky, že úroveň otca a jeho možnosti

a schopnosti sú neporovnateľne vyššie ako u matky, a preto deti majú právo sa na tejto vyššej životnej úrovni podieľať zvýšeným výživným. S maloletým A. sa otec nestretáva, výdavky na neho mu nevznikajú, a preto okresný súd považoval za nevyhnutné zvýšiť výživné u maloletého A. aj z tohto dôvodu. Otec disponuje na účte sumou 30.000,- Eur, ktorá pozostáva z kúpnej ceny za predaj bytu a ktorú otec uvažuje využiť na kúpu svojho bytu v I. J.. Okresný súd akceptoval potrebu otca riešiť bytovú otázku, avšak kúpa nového bytu bude spoločne s jeho partnerkou, ktorá sa bude na splátke hypotekárneho úveru podieľať, čo potvrdil otec pred okresným súdom. Oproti tomu, matka žije v prenajatých bytoch, aktuálne sa má sťahovať do ďalšieho nájomného bytu s výdavkom 430,- Eur mesačne, kde býva s oboma deťmi. Z výpisov z účtu otca maloletých detí okresný súd zistil, že tento pravidelne vynakladá platby na tipovanie, v niektorých mesiacoch aj do 30,- Eur mesačne, ktoré výdavky nie sú nevyhnutné a nemajú prednosť pred platbou výživného a ani mesačne sporená suma 50,- Eur nepredchádza povinnosti platiť výživné.

7. K pomerom matky okresný súd uviedol, že žije v prenajatom byte s nákladmi na bývanie 430,- Eur, za rok 2024 dosiahla priemerný príjem spolu s daňovým bonusom na obe deti cca 280,- Eur, mesačne vo výške 1.190,- Eur, ktorý príjem je ponížený o sumu daňového bonusu, ktorý poberá už len vo výške 150,- Eur od roku 2025, keď v mesiaci január mala čistý príjem 1.069,13 Eur, v mesiaci február čistý príjem 937,12 Eur, v mesiaci marec 981,12 Eur, apríl 2025 v sume 845,96 Eur, resp. 1.004,82 Eur, t.j. priemerný príjem v roku 2025 predstavoval 995,- Eur. Matka súčasne poberá rodinné prídavky na obe deti 120,- Eur. Výdavky matky boli tvorené výdavkom na bývanie 430,- Eur, úhradou poisťného za auto mesačne 10,71 Eur, výdavkami na pohonné hmoty, ktoré preukázala pokladničnými blokmi od začiatku roka 2025, splátkou za úver na kúpu auta v sumách spolu s poistením úveru od 20,- Eur do 23,- Eur mesačne, platba mobilnému operátorovi za telefón a služby pre matku a deti mesačne predstavovali 65,- Eur podľa faktúry. Ďalej boli výdavky na stravu, ošatenie, obuv, hygienu, drogériu, zdravotnú starostlivosť.

8. Na základe zisteného skutkového stavu okresný súd dospel k záveru, že výživné zo strany otca na maloletého A. je nevyhnutné zvýšiť o sumu 150,- Eur, t.j. na sumu 400,- Eur a u maloletého B. na sumu 350,- Eur, pretože to možnosti a schopnosti otca dovoľujú, a týmto výživným budú vo vyššej miere pokryté výdavky na strane maloletých detí. Potreby detí vzrástli, na vyšších výdavkoch sa musí podieľať otec zvýšeným výživným v pravidelných platbách, nielen občasným vreckovým. Zvýšeným výživným matka môže zakúpiť deťom kvalitnejšiu stravu, kvalitnejšie oblečenie a obuv a aj touto formou sa budú deti podieľať na vyššej životnej úrovni svojho otca. Matka si plní vyživovaciu povinnosť aj výkonom osobnej starostlivosti o deti, a preto nebol namieste percentuálny prepočet otca podielu matky na vyčíslených nákladoch. Výživné sa nedá merať výlučne len finančne, pretože vyživovacia povinnosť predstavuje aj výkon osobnej starostlivosti o potreby detí. Otec sa stretáva len so synom B., trávi s ním čas a okresný súd túto okolnosť zohľadnil. Z príjmu otca, ktorý je aktuálne vo výške 3.293,- Eur, je v jeho schopnostiach platiť zvýšené výživné v sumách 400,- Eur a 350,- Eur, ide o zvýšenie na každé dieťa o 150,- Eur, spolu o 300,- Eur, čo tvorí zhruba jednu štvrtinu zvýšenia príjmu otca od poslednej úpravy výživného. Ak aj otec dáva deťom vreckové, ide o nepravidelné platby, je to jeho dobrá vôľa, čo nemôže nahradiť jeho vyživovaciu povinnosť. Pri zaplatení celkového výživného 850,- Eur zostáva otcovi k dispozícii suma viac ako 2.500,- Eur. U matky príjem vzrástol o cca 350,- Eur, hoci došlo k zníženiu daňového bonusu. Matka má len výdavky na bývanie 430,- Eur, čo tvorí takmer polovicu jej príjmu a vo zvyšku musí pokrývať ostatné výdavky na domácnosť a deti, samozrejme spolu s výživným a rodinnými prídavkami. Okresný súd vychádzal z príjmu matky 1.100,- Eur, rodinné prídavky 120,- Eur, výživné 750,- Eur, po zvýšení bude príjem matky 1.970,- Eur, čo na jednu osobu predstavuje sumu 656,- Eur, oproti čomu otec po odpočítaní výživného 750,- Eur disponuje sumou 2.543,- Eur.

9. Okresný súd zvýšil výživné počnúc mesiacom, v ktorom matka podala návrh, a to od 01.06.2025, pretože už v tomto mesiaci deti mali zvýšené výdavky a príjem otca dovoľoval zvýšenie výživného. Nedoplatok z titulu zvýšenia výživného u každého dieťaťa o 150,- Eur predstavoval u oboch detí po 600,- Eur (nedoplatok od 01.03.2025 do 30.06.2025, t.j. 4 mesiace po 150,- Eur) povolil okresný súd otcovi splácať u každého dieťaťa po 100,- Eur mesačne spolu s bežným výživným s tým, že prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku. Okresný súd o plnení v splátkach rozhodol podľa § 232 ods. 3, 4 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP. Prihliadol na výšku nedoplatku a reálne možnosti otca a výšku splátok určil 100,- Eur mesačne.

Okresný súd vyjadril zmenu rozsudku o výživnom. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

10. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie otec maloletých detí. V prvej časti odvolania označenej ako I. poukázal na závery z odôvodnenia rozsudku okresného súdu. V časti II., III. odvolania namietal nesprávne, resp. neúplné zistenie skutočného stavu veci, ako aj, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že v zmysle ust. § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine okresný súd nemal za preukázanú zmenu potrieb maloletých detí, zvýšenie nákladov na maloleté deti, neprihliadol na zvýšenie príjmov na strane matky a zvýšenie oprávnených výdavkov na strane otca. Uviedol, že dôvodom zvýšenia výživného bolo predovšetkým zvýšenie príjmu otca, avšak bolo nevyhnutné prihliadnúť aj na zmenu výdavkov u otca. Na strane maloletých detí za posledné dva roky nedošlo k podstatnej zmene ich potrieb, dokonca podľa názoru otca došlo k zníženiu výdavkov maloletých detí. Matka nepreukázala použitie spotrebného úveru vo výške 800,- Eur na nákup motorového vozidla. Okresný súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca až o 67 %. M. prihladané na právo otca na zabezpečenie primeraného bývania, keď pracuje v L. a vo veku XX rokov aktuálne zdieľa prenajatý 3-izbový byt v L. s ďalšími tromi kolegami. Okresnému súdu predložil potvrdenie o predschválení hypotekárneho úveru na bývanie s približnou splátkou vo výške 1.246,- Eur s tým, že k odvolaniu doložil zmluvu o poskytnutí úveru na bývanie od banky N., ktorá poskytla úver na kúpu nehnuteľnosti vo výške 226.000,- Eur, so splátkou úveru v sume 1.143,39 Eur a vo zvyšnej časti kúpa nehnuteľnosti bola financovaná vlastnými finančnými prostriedkami otca vo výške 28.250,- Eur, ktoré nadobudol z predaja pôvodného bytu v K., požičanými peniazmi od rodičov vo výške 28.250,- Eur. Okresný súd rozhodol predčasne a v súvislosti aj s hypotekárnym úverom nevykonal ďalšie dokazovanie o výdavkoch otca. Ak by si otec v L. prenajal 2-izbový byt, za nájom by zaplatil až 1.100,- Eur, za nájom 3-izbového bytu až 1.500,- Eur. V čase pôvodného rozhodnutia okresného súdu mal otec výdavky na splátky hypotéky vo výške 248,13 Eur, za služby spojené s užívaním bytu 130,- Eur vrátane elektriny vo výške 20,- Eur. Okresný súd mal za nesprávne zistené, že aktuálne výdavky otca spojené s bývaním sú vo výške 200,- Eur mesačne a oproti pôvodným pomerom sa výdavky otca spojené s bývaním znížili o 180,- Eur. Výdavky otca spojené s bývaním oproti pôvodným pomerom vzrástli, keď splátky hypotéky sú 1.143,39 Eur, po zohľadnení povinnosti spoludlžníka polovica splátky predstavuje 571,70 Eur. Výdavky na splátky hypotéky sa otcovi oproti pôvodnému stavu zvýšili najmenej o 323,57 Eur mesačne. Okresný súd mal za nesprávne zistené, že otcove výdavky na stravovanie vo výške 500,- Eur sú výdavky na stravu dvoch osôb, pretože partnerka otcovi varí. Okresný súd iba na základe vlastnej úvahy konštatoval, že výlučne otec nakupuje potraviny, z ktorých jeho partnerka varí.

11. V ďalšej časti odvolania otec maloletých detí uviedol, že od poslednej úpravy výživného uplynuli viac ako dva roky, pričom bez potreby podrobnejšieho dokazovania bola ustálená zmena pomerov. Pri zvýšení vyživovacej povinnosti nestačí konštatovanie všeobecného zvýšenia životných nákladov, ale je nevyhnutné preukázať, že k zvýšeniu nákladov maloletých detí naozaj došlo. Maloletý B. bol žiakom 2. ročníka, a teda neprešiel ani na druhý stupeň ZŠ. Maloletý A. bol žiakom 9. ročníka a jeho výdavky na školu, stravu alebo iné aktivity sa podľa otca preukázateľne nezvýšili. Maloletý A. sa aktuálne nevenuje žiadnemu kolektívnemu športu, pričom v čase poslednej úpravy sa venoval parkúre. Maloletý B. sa aktuálne venuje futbalu. Oproti pôvodnému stavu sa pomery u maloletého B. nezmenili, pretože v čase pôvodnej úpravy vyživovacej povinnosti sa venoval hokejovému krúžku s mesačnými výdavkami za platbu za krúžok vo výške 25,- Eur mesačne a ostatnými výdavkami vo výške 150,- Eur ročne. Zdravotný stav maloletých detí sa nezmenil a je dobrý. Matke maloletých detí sa od poslednej úpravy výživného nezmenili ani výdavky na bývanie alebo iné výdavky. Podľa otca okresný súd neprihliadol na zvýšenie príjmu na strane matky, keď priemerne v roku 2025 dosiahla mesačný príjem vo výške 995,- Eur, najviac v mesiaci január 2025 vo výške čistého príjmu 1.069,13 Eur. Matka aj naďalej poberá prídavky na obe maloleté deti vo výške 120,- Eur a jej výdavky na bývanie sú v nezmenenej výške 430,- Eur mesačne z dôvodu platenia nájomného. Účelom vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom nie je vyrovnanie životnej úrovne rodičov. Maloletý A. je vo veku takmer XX rokov, osobnú starostlivosť matky nevyžaduje v takej miere, ako predtým. Maloletý B. navštevuje základnú školu a matke nič nebráni, aby sa uchádzala o lepšie platené pracovné miesto. Výdavky otca v čase pôvodnej úpravy vyživovacej povinnosti boli pred súdom preukázané v sume 700,- až 800,- Eur mesačne. Otec preukázal výdavky vo výške mesačne 2.381,- Eur, ktoré sa uzavretím zmluvy o poskytnutí úveru navýšili najmenej o splátku úveru a nevyhnutné budú aj výdavky na platby za služby spojené s užívaním kúpenej nehnuteľnosti. Nesúhlasil so záverom okresného súdu, že maloletým deťom prispieva vreckovým a darčekom len príležitostne. Vo vyjadrení zo dňa 17.04.2025 rozpisal náklady na maloleté deti vo výške spolu 914,- Eur, pričom okrem nákladov na vzdelanie, šport a kultúru vo výške 330,- Eur, oblečenie vo výške 300,- Eur, maloletému B. prispel na polovicu poplatku za školu v prírode a koncoročný výlet. Maloletému A. prispel vreckovým v sume 135,- Eur, prispel mu na telefón v sume 50,- Eur. Pokiaľ nedošlo k zmene pomerov,

nie je namieste zvýšenie výživného. Otec maloletých detí súhlasil so zvýšením výživného o sumu 30,- Eur mesačne na každé dieťa, preto navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a rozhodnúť o zvýšení vyživovacej povinnosti na maloletého A. zo sumy 250,- Eur na sumu 280,- Eur a na maloletého B. zo sumy 200,- Eur na sumu 230,- Eur, ktoré je povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí, a to počnúc od 01.03.2025.

12. Kolízny opatrovník vo vyjadrení zo dňa 25.08.2025 uviedol, že vyživovaciu povinnosť určenú rozsudkom okresného súdu považuje za primeranú veku a odôvodneným potrebám maloletých detí.

13. K odvolaniu otca maloletých detí sa vyjadrila matka, ktorá dôvody odvolania považovala za rozporné s dobrými mravmi. Mala za to, že okresný súd zákonne rozhodol a dospel k správneému záveru o zvýšení vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom. Bola podrobne preukázaná zmena pomerov na strane maloletých detí. V priebehu obdobia dvoch rokov od posledného súdneho rozhodnutia vzrástli aj všetky životné náklady. Pokiaľ otec maloleté deti nevychováva, tak nemá predstavu o náraste týchto výdavkov na maloleté deti. Pôvodná úprava výživného v sume 250,- Eur a 200,- Eur zodpovedala v tom čase pomerom maloletých detí. Otec aktuálne zarába sumu vo výške 3.300,- Eur mesačne z titulu povýšenia. Mala za to, že otec, aby mohol zvrátiť rozhodnutie okresného súdu, tak si vzal hypotekárny úver, aby mohol odvolaciemu súdu prezentovať, že už spláca hypotéku. Toto správanie otca považovala za účelové. V čase rozhodovania okresného súdu otec maloletých detí hypotéku nemal, a preto okresný súd rozhodol správne podľa stavu, ktorý existoval v čase vydania rozhodnutia. Otec je vlastníkom a užíva luxusné motorové vozidlá, za ktoré uhrádza sumu vo výške približne 500,- Eur mesačne, pričom výživné chcel zvýšiť len o 30,- Eur, čo vo výsledku predstavovalo v súčte pre obidve maloleté deti výživné vo výške 510,- Eur. Otec maloletých detí na jednej strane uvádza náklady na stravu mesačne 500,- Eur a na obe maloleté deti, z ktorých jedno má XX rokov, chce platiť dokopy sumu vo výške 510,- Eur. Matka vyjadrila poľutovanie nad odvolacími dôvodmi otca. S maloletým A. bol otec naposledy v priebehu vianočných sviatkov v roku 2023. Nevie sa správať tak, aby zabezpečil plnohodnotný kontakt so svojim vlastným dieťaťom.

Matka mala za to, že zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom je dôvodné, ak sa zmenili pomery tak na strane maloletých detí, ako aj na strane otca, ako výživou povinnej osoby. V zmysle zákonnej úpravy dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Bolo zistené, že otcov životný štandard je vysoký, preto za aplikácie ust. § 62 ods. 2, § 78 ods. 1, § 75 ods. 1 Zákona o rodine bolo rozhodnuté vecne správne.

14. Do momentu konania a rozhodovania krajským súdom ďalšie podania nenasledovali.

15. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobou na to oprávnenou, a to otcom maloletých detí, postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP posúdil napadnutý rozsudok okresného súdu a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP ho potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

16. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané otcom maloletých bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/207/2025-231 zo dňa 03.11.2025, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 03.11.2025 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

17. K postupu krajského súdu, ktorý na prejednanie odvolania podaného otcom maloletých detí nenariadil odvolacie pojednávanie sa uvádza, že na preskúmanie veci postačovala spisová dokumentácia, ak žiaden z účastníkov konania, predovšetkým otec maloletých detí ako odvolateľ, nevzniesol žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.04.2002, č. 64336/1, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku, rozsudok NS SR sp.zn. 5Cdo/218/2009, 3Cdo/51/2011, sp.zn. 3Cdo/186/2012, sp.zn. 7Cdo/56/2011).

18. Podstatou odvolania podaného otcom maloletých detí bolo namietanie nesprávnych skutkových zistení, nesprávneho právneho posúdenia veci, ak nenastala zmena pomerov odôvodňujúca zmenu posledného súdneho rozhodnutia, nebola preukázaná zmena potrieb maloletých detí, zvýšenie nákladov na maloleté deti, okresný súd neprihliadol na zvýšenie príjmu na strane matky, zvýšenie oprávnených výdavkov na strane otca, a to okrem iného súvisiacich aj so splátkou hypotekárneho úveru. Otec maloletých detí ďalej uviedol, že zo samotného napadnutého rozsudku okresného súdu je zrejmé, že dôvodom zvýšenia výživného je predovšetkým zvýšenie príjmu otca s tým, že účelom zvýšenia výživného nemá byť vyrovnanie životnej úrovne rodičov.

19. Krajský súd má za to, že ani jeden z odvolacích dôvodov otca maloletých detí nebol relevantný. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP v podrobnostiach naň odkazuje. Prioritne krajský súd poukazuje na to, že okresný súd z vykonaného dokazovania zistil skutkový stav veci v akceptovateľnom rozsahu. Zo skutkového stavu veci zisteného okresným súdom vychádzal aj odvolací súd. Skutočný stav veci zistený prvoinštančným súdom krajský súd považoval za dostačujúci pre svoje rozhodnutie, a preto pokiaľ odvolanie otca maloletých detí prejednal bez nariadenia pojednávania a nepristúpil k zopakovaniu alebo k doplneniu dokazovania, nedošlo týmto jeho postupom k porušeniu práva odvolateľa na spravodlivý súdny proces.

20. Predmetom odvolacieho konania bolo rozhodnutie okresného súdu, ktorým bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca na maloletého A., nar. XX.XX.XXXX (pozn. krajského súdu: správne malo byť uvedené XX.XX.XXXX) zo sumy 250,- Eur na sumu 400,- Eur a na maloletého B., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 200,- Eur na sumu 350,- Eur mesačne.

21. K odvolacím dôvodom otca maloletých detí krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že z ustanovení Zákona o rodine (najmä § 62 ods. 2, 4, 5, § 75 ods. 1) vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa treba skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňujú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku. Na strane povinného rodiča sa skúmajú jeho schopnosti, možnosti, majetkové pomery, počet vyživovacích povinností. Súčasne je potrebné vyhodnotiť majetkové pomery oboch rodičov.

22. V danej veci podľa posledného súdneho rozhodnutia, a to rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 6P/5/2022-302 zo dňa 18. januára 2023, okrem iného bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej maloleté deti A. a B. zostali na čas po rozvoде v osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na čas po rozvoде na výživu maloletého A. mesačne sumou 250,- Eur a na maloletého B. mesačne sumou 200,- Eur vždy vopred do 15. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozhodnutia o rozvoде.

23. Zmena súdneho rozhodnutia je prípustná z dôvodu zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine). Zmenou pomerov treba rozumieť zmenu okolností, ktoré boli rozhodujúce pre určenie výživného v čase vydania súdneho rozhodnutia (alebo dohody rodičov). Na rozdiel od odvolacieho dôvodu otca maloletých detí krajský súd v zhode so závermi okresného súdu má za to, že bola preukázaná zmena potrieb maloletých detí, zvýšenie nákladov na maloleté deti. V prvom rade táto zmena, ktorá nastala, bola dôsledkom objektívneho plynutia času od posledného súdneho rozhodnutia právoplatného a vykonateľného dňa 18.01.2023. S pribúdajúcim vekom maloletých detí narastajú aj ich životné potreby a nevyhnutne aj náklady spojené s ich výživou. Okresný súd správne aplikoval ust. § 78 ods. 3 Zákona o rodine, ak pri konštatovanej zmene pomerov prihliadol na vývoj životných nákladov, pretože uvedené zákonné ustanovenie predstavuje obligatórnú povinnosť súdu („vždy prihliadne“) prihliadať na vývoj životných nákladov, t.j., keď bola akceptovaná objektívna okolnosť vývoja životných nákladov.

24. Okresný súd zákonne postupoval, ak za aplikácie ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine porovnal pomery maloletých detí a ich rodičov v čase posledného súdneho rozhodnutia zo dňa 18.01.2023 s pomermi k dátumu napadnutého rozsudku okresného súdu. Toto porovnanie dôsledným spôsobom vyjadril v odsekoch 16/, 17/, 18/, 19/, 20/, 21/ odôvodnenia napadnutého rozsudku. Z titulu aplikácie ustanovenia § 387 ods. 2 CSP krajský súd v podrobnostiach na porovnanie pomerov v čase posledného súdneho rozhodnutia a k dátumu napadnutého rozsudku okresného súdu odkazuje. Mesačné náklady

u maloletého A., ktorý je vo veku XX rokov, t.j. veku blízkeho dospelosti, predstavovali na základe vykonaného dokazovania sumu 541,- Eur a u maloletého B., ktorý má XX rokov 473,- Eur.

25. Zmenu pomerov po vykonanom dokazovaní okresný súd vyhodnocoval aj vo vzťahu k rodičom maloletých detí. Nebol relevantný odvolací dôvod otca maloletých detí v tom, že by bolo vzaté do úvahy len zvýšenie príjmu na strane otca a nie aj na strane matky maloletých detí. Okresný súd sa zaoberal príjmom otca maloletých detí podľa odseku 17/ odôvodnenia napadnutého rozsudku v čase určenia výživného podľa posledného súdneho rozhodnutia, keď jeho príjem dosahoval 2.100,- Eur a u matky príjem dosahoval 690,- Eur s tým, že poberala rodinné prídavky na deti 120,- Eur. Zmena pomerov v rovine príjmu u otca, ako aj matky maloletých detí bola okresným súdom vyjadrená v odsekoch 19/, 20/ odôvodnenia napadnutého rozsudku. Oproti poslednej úprave výživného, kedy otec maloletých detí mal príjem 2.100,- Eur mesačne, k dátumu napadnutého rozsudku okresného súdu bol zistený jeho priemerný mesačný čistý príjem 3.293, Eur, t.j. zvýšenie predstavovalo cca o 1.200,- Eur. V čase posledného súdneho rozhodnutia príjem matky predstavoval 690,- Eur mesačne a k dátumu napadnutého rozsudku okresného súdu priemerný mesačný príjem činí 995,- Eur. Matka súčasne poberá aj rodinné prídavky na obe deti 120,- Eur.

26. Nemožno súhlasiť ani s námietkou otca maloletých detí, že k zvýšeniu vyživovacej povinnosti došlo len na základe konštatovania všeobecného zvýšenia životných nákladov, pretože táto okolnosť za aplikácie ust. § 78 ods. 3 Zákona o rodine bola vyjadrená popri preukázanom náraste nákladov a potrieb maloletých detí, u ktorých bolo podrobne vykonané dokazovanie.

27. Je nesporné, že vyživovaciu povinnosť majú obidvaja rodičia, t.j. tak matka, ako aj otec, ktorá je však limitovaná ich schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi.

28. K schopnostiam a možnostiam otca maloletých detí na plnenie si vyživovacej povinnosti sa okresný súd zaoberal aj výdavkami rodičov. Pokiaľ otec maloletých detí zdôrazňoval splátky hypotekárneho úveru v jeho výdavkových položkách, tak je potrebné zdôrazniť to, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, ktoré sú na ich výživu i celkovú starostlivosť úplne odkázané, je jednou zo základných povinností každého rodiča. Každý z rodičov je povinný venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy detí, a to bez rozdielu a bez ohľadu na to, či s deťmi žije alebo nežije v spoločnej domácnosti, pretože dieťa má právo na vytvorenie čo najpriaznivejších podmienok pre svoj zdravý rast a vývoj. Navyiac splácaním hypotekárneho úveru si otec maloletých detí vytvára majetkovú hodnotu, a tieto výdavky nemôžu ísť na úkor plnenia si jeho vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom.

29. Okresný súd bral zreteľ na výdavkové položky otca maloletých detí, avšak s dôrazom, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 5 veta prvá Zákona o rodine). Okresný súd vecne správne postupoval, pokiaľ do výdavkov povinného rodiča – otca maloletých detí nebral do úvahy tie výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 5 druhá veta Zákona o rodine, náklady na tipovanie, sporenie otcom sumou 50,- Eur mesačne nemôže mať prednosť pred platením výživného).

30. Z dokazovania pred okresným súdom vyplynulo, že starostlivosť o maloletých je výlučne na matke. Okresný súd pri zvýšení vyživovacej povinnosti otcovi prihliadol aj na túto výlučnú starostlivosť matky o maloletých za aplikácie ust. § 62 ods. 4 veta prvá Zákona o rodine, pretože je to práve matka, ktorá dennodenne zabezpečuje výkon starostlivosti o jednotlivé potreby maloletých detí, čo nepochybne má svoje premietnutie v podiele jej vyživovacej povinnosti, ktorú si aj týmto spôsobom plní.

31. Otec maloletých detí v ním podanom odvolaní zdôrazňoval to, že účelom zvýšenia výživného nemá byť vyrovnanie životnej úrovne rodičov. Napadnutým rozsudkom okresného súdu sa neriešilo vyrovnanie životnej úrovne rodičov, ale sa napĺňalo zákonné právo dieťaťa v zmysle § 62 ods. 2 druhá veta Zákona o rodine, pretože dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Okresný súd súčasne prihliadol na okolnosť, že životná úroveň dieťaťa je odrazom životnej úrovne jeho rodičov. Súd prvej inštancie rešpektujúc zákonné kritéria rozhodujúce pre stanovenie rozsahu vyživovacej povinnosti, zvýšil výživné na maloleté deti správne. Zvýšené výživné pre maloleté deti, u maloletého A. zo sumy 250,- Eur na 400,- Eur a u maloletého B. zo sumy 200,- Eur na 350,- Eur, je vzhľadom k ich veku (mal. A. XX rokov, mal. B. XX rokov), aktuálnym životným nákladom, potrebám a (tendenciou) zvyšovania životných nákladov primerané. Zistené osobné, majetkové a zárobkové pomery otca zodpovedajú súdom prvej inštancie zvýšenému výživnému.

Odvolací súd posúdením všetkých relevantných skutočností dospel k záveru, že výživné určené súdom prvej inštancie, vzhľadom aj na okresným súdom citované zákonné ustanovenia v odôvodnení preskúmaného rozsudku a z nich vyplývajúce zásady, je primerané a korešponduje so skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie. Matka sa o maloletých osobne stará, dobrovoľne si voči nim plní vyživovaciu povinnosť v rozsahu zodpovedajúcom jej príjmu. K okresným súdom zvýšenému výživnému otcovi maloletých detí je potrebné uviesť, že výživné slúži nielen k uspokojovaniu výživy detí v užšom zmysle, ale k uspokojovaniu všetkých odôvodnených hmotných potrieb, ako aj ďalších potrieb dôležitých k úspešnej výchove dieťaťa.

32. Okresný súd vecne správne postupoval, ak rešpektoval právo maloletých detí podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, v danom prípade k príjmovým možnostiam a schopnostiam otca maloletých detí. Vo všeobecnosti platí, že ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov veľmi obmedzené, odôvodnené sú len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých nevyhnutných potrieb pre život človeka. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov veľmi široké, odôvodnené sú tiež ďalšie potreby dieťaťa, ktoré nie sú nevyhnutné, ale práve so zreteľom na vek, fyzickú a duševnú vyspelosť, prípravy na budúce štúdiá a celkové uplatnenie v spoločenskom živote, sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Takéto poňatie odôvodnených potrieb je v súlade so zásadou úmernosti životnej úrovne dieťaťa a životnej úrovne rodičov a je určite spravodlivé, ak vzhľadom na toto chápanie odôvodnených potrieb, rozhodnutie súdu o rozsahu vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu vyjadri zásadu úmernosti životnej úrovne dieťaťa k životnej úrovni rodičov. Aj v zmysle tejto zásady a aplikovania ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine okresný súd vecne správne postupoval, pokiaľ k preukázaným výdavkom, potrebám, ich odôvodnenosti, prihliadol pri zvýšení vyživovacej povinnosti otca na jeho životnú úroveň.

33. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, obsahu podaného odvolania, ako aj celého spisového materiálu dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu postačujúcom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správne záveru, pokiaľ ide o výšku výživného zodpovedajúcu možnostiam a schopnostiam otca ako povinnej osoby. Došlo aj k správne právne posúdeniu veci, ak okresný súd na danú vec použil správne zákonné ustanovenia, ktoré správne interpretoval za dodržania zákonom stanovených kritérií pre určenie zvýšenia výživného a zohľadnenia individuálnych okolností danej veci.

34. Krajský súd na základe vyššie uvedených zhodnotení a záverov vo vyvolanom odvolacom konaní rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP.

35. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ak neboli zistené dôvody postupu pre iné rozhodnutie o týchto trovách podľa § 54, § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.